

Do natychmiastowej publikacji: 08.06.2023

GUBERNATOR KATHY HOCHUL

GUBERNATOR HOCHUL OGŁASZA 16 NOMINACJI DO STANOWEGO I KRAJOWEGO REJESTRU ZABYTEKÓW

Obiekty reprezentują różnorodne historie, w tym portorykańską casitę w Nowym Jorku, zabytkową remizę strażacką na Long Island, letni obóz Catskills dla czarnoskórych dzieci z Harlemu, dom pioniera przemysłu filmowego nad jeziorem Champlain oraz nową zabytkową dzielnicę z bazyliką Matki Boskiej Zwycięskiej w Lackawanna

Gubernator Kathy Hochul ogłosiła dziś, że Rada Ochrony Zabytków Stanu Nowy Jork (New York State Board for Historic Preservation) zaleciła dodanie szesnastu obiektów do stanowego i krajowego rejestrów zabytków (State and National Registers of Historic Places). Nominacje obejmują portorykańską casitę (mały domek) w Nowym Jorku, historyczną remizę strażacką na Long Island, letni obóz Catskills dla czarnoskórych dzieci z Harlemu, dom pioniera przemysłu filmowego nad jeziorem Champlain oraz nową zabytkową dzielnicę z bazyliką Matki Boskiej Zwycięskiej w Lackawanna.

„Nominacje te pokazują istniejący w stanie Nowy Jork duch innowacji, adaptacji i budowania społeczności, który istnieje od pokoleń i nadal nas inspiruje”, **powiedziała gubernator Hochul**. „Dodanie tych miejsc do naszych rejestrów zabytków poszerza nasze rozumienie historii stanu Nowy Jork i zachęca nas do lepszego poznania naszej różnorodnej, wspólnej przeszłości”.

Wpis do stanowego i krajowego rejestru zabytków może pomóc właścicielom w rewitalizacji nieruchomości, kwalifikując je do różnych programów i usług publicznych związanych z ochroną zabytków, takich jak dopasowane dotacje stanowe i federalne ulgi podatkowe na renowację zabytków.

Komisarz Urzędu ds. Parków, Rekreacji i Ochrony Zabytków Stanu Nowy Jork, Erik Kulleseid, powiedział: „Jesteśmy pasjonatami ochrony i promowania historycznej tkanki stanu Nowy Jork, abyśmy wszyscy mogli mieć powiązania z przeszłością, które pomogą nam zrozumieć, co to znaczy być mieszkańcem stanu. Z każdą nominacją do stanowego i krajowego rejestru nie tylko zapewniamy dostęp do zasobów, które mogą pomóc tym miejscom w przyszłości, ale także poszerzamy nasz spis miejsc, które mogą opowiedzieć pełniejszą historię stanu Nowy Jork. Ta lista nominacji podkreśla niektóre z niedostatecznie opowiedzianych historii, o których mieszkańcy stanu Nowy Jork chcą

wiedzieć więcej, i pomaga nam przypomnieć, że jest o wiele więcej historii do opowiedzenia”.

Zastępca komisarza Urzędu ds. Parków, Rekreacji i Ochrony Zabytków Stanu Nowy Jork ds. Ochrony Zabytków, Daniel Mackay, powiedział: „W Urzędzie Ochrony Zabytków zależy nam na wspieraniu niezwykłych zasobów historycznych stanu Nowy Jork i pracujemy nad różnymi projektami w całym stanie, w tym nad wpisami do stanowego i krajowego rejestru zabytków. Widzieliśmy, jak stanowe i federalne ulgi podatkowe stymulują lokalne wysiłki na rzecz ochrony zabytków i zachęcają do inwestycji w różnej wielkości społecznościach. Zasoby historyczne są obecnie uznawane za zabytki kulturowe i gospodarcze, co pomaga zapewnić ich zachowanie w przyszłości”.

Stan Nowy Jork nadal przoduje w kraju w zakresie wykorzystania ulg podatkowych na cele związane z ochroną zabytków (historic tax credits), przeznaczając 4,5 mld USD na łączne koszty renowacji w latach 2017-2021. Od 2011 r. program ulg podatkowe na cele związane z ochroną zabytków przyczynił się do zwiększenia wydatków na projekty w stanie Nowy Jork o ponad 12 mld USD, dzięki czemu powstały znaczące inwestycje i nowe miejsca pracy. Jak wynika z jednego z [raportów](#), w latach 2017-2021 ulgi podatkowe w stanie Nowy Jork pozwoliły na utworzenie 69 769 miejsc pracy i wygenerowanie ponad 1,3 mld USD w podatkach lokalnych, stanowych i federalnych.

Stanowy i krajowy rejestr zabytków to oficjalny wykaz budynków, budowli, dzielnic, krajobrazów, obiektów i ważnych historycznie miejsc, architektury, archeologii i kultury stanu Nowy Jork i całego kraju. W całym stanie znajduje się ponad 120 000 zabytkowych obiektów wpisanych do Krajowego Rejestru Zabytków, występujących osobno lub będących elementami dzielnic historycznych. Nominacje sponsorowali właściciele nieruchomości, gminy i organizacje ze społeczności w całym stanie. Po akceptacji zaleceń przez komisarza, który pełni funkcję stanowego inspektora ds. ochrony zabytków, obiekty są umieszczane w rejestrze zabytków stanu Nowy Jork, a następnie zgłaszane do rejestru krajowego, do którego trafiają po kolejnej weryfikacji i zatwierdzeniu przez Służbę Parków Narodowych (National Park Service). Więcej informacji wraz ze zdjęciami nominowanych obiektów można uzyskać na [stronie internetowej](#) Urzędu ds. Parków, Rekreacji i Ochrony Zabytków.

Capital Region

The Alpine, hrabstwo Greene – Ten położony w górach Catskill przy wiejskiej górskiej autostradzie w małej wiosce Haines Falls, pensjonat w stylu królowej Anny został zbudowany około 1905 roku. Budynek jest przykładem małego, rodzinnego domu letniskowego, który był związany z turystyką Catskills i zapewniał utrzymanie wielu rodzin rolniczych. Dochody z pensjonatów nie tylko rekompensowały okresy słabych plonów rolnych, ale większe hotele w okolicy były również odbiorcami jaj, masła i mięsa. Wiele lokalnych rodzin rozbudowało swoje domy na pensjonaty, podczas gdy inne wybudowały nowe. Chociaż pierwotnie został zbudowany jako mały pensjonat, Alpine powiększył się o dodatkowe skrzydła i dwuspadowy dach, co było często stosowanym

rozwiązaniem, aby pomieścić więcej gości. Niegdyś mogący pomieścić do trzydziestu pięciu gości, Alpine był jednym z ostatnich pensjonatów działających w Haines Falls (do 1963 roku) i jest obecnie jednym z coraz mniejszej liczby ocalałych pensjonatów zbudowanych w szczytowym okresie letniego kurortu Catskills.

Magazyn Clark Witbeck Co., hrabstwo Schenectady – Magazyn Clark Witbeck Co., zlokalizowany w mieście Schenectady, ma duże znaczenie architektoniczne ze względu na fasadę wykonaną w całości z blachy. Wykonana ok. 1904 r., ozdobna blaszana konstrukcja, zastosowana na ścianie frontowej zwykłego magazynu, jest rzadkim regionalnym przykładem tego typu elementów architektonicznych, które były popularne w latach 1870-1930. Założona w 1870 roku firma Clark Witbeck Co. była dużą hurtownią sprzętu specjalizującą się w dostawach do branży kolejowej i młynów, które należały do niszowych sektorów korzystających na bliskiej współpracy biznesowej z gigantami przemysłowymi z Schenectady, General Electric i American Locomotive Co. (Alco). Historia firmy jest bezpośrednio związana z błyskawicznym rozwojem Schenectady, które ze skromnego miasta nad kanałem wyrosło do potęgi przemysłowej, dostarczając narzędzia przemysłowe i materiały budowlane dla prężnie działających firm w Schenectady oraz prowadząc sprzedaż detaliczną dla szybko rosnącej populacji. W 1960 roku gazeta *Daily Gazette* kupiła magazyn i wykorzystywała go jako drukarnię do 1990 roku. W latach 2020-2021 budynek został odnowiony i przebudowany na mieszkania i publiczną przestrzeń eventową.

Dworek Fairview Manor, hrabstwo Columbia – Znany również jako Alonzo & Mary E. Flack House, Fairview Manor to duży, dwupiętrowy, murowany dom położony w Claverack. Zbudowany ok. roku 1870 dom uosabia architekturę w stylu high-style preferowaną przez elitę nowojorczyków w dolinie Hudson, jest bardzo ważny w kontekście malowniczej architektury doliny Hudson i jest wyraźnie dziełem mistrza architektury. Choć architekt nie został ustalony, Fairview Manor ma wiele podobieństw do projektów innych domów związanych z Calvertem Vaux, takich jak złożona bryła, asymetryczny plan i rozbudowana, wyrafinowana ornamentyka architektoniczna. Vaux, ze względu na jego znaczącą współpracę zarówno z Andrew Jacksonem Downingiem, jak i Frederickiem Law Olmstedem, był jednym z czołowych architektów w Stanach Zjednoczonych do 1870 roku i był architektem Olany Frederica Churcha, która była budowana w tym samym czasie zaledwie kilka mil od Fairview Manor. Choć dom został uszkodzony przez pożar w 1998 roku, zachował wiele istotnych cech. Biorąc pod uwagę ograniczone zasoby dostępne do identyfikacji i dokumentacji dorobku architektonicznego Vaux, odkrycie, identyfikacja i analiza Fairview Manor – kolejnego projektu domu najprawdopodobniej autorstwa Vaux – stanowi znaczący wkład w badania nad tym wpływowym amerykańskim architektem.

Long Island

Remiza strażacka St. James, hrabstwo Suffolk – Pierwotnie zbudowana w 1923 roku i zaprojektowana przez Lawrence'a Smitha Butlera, ta wernakularna remiza strażacka w stylu Arts and Crafts znajduje się w wiosce St. James, w mieście Smithtown. Remiza strażacka St. James znajduje się w historycznej dzielnicy St. James (NR Listed, 1973),

a niniejsza nominacja ma na celu aktualizację rejestru i docenienie tego budynku za jego architektoniczne i historyczne znaczenie w wiosce. Przez sto lat budynek funkcjonował jako remiza strażacka i miejsce spotkań lokalnej społeczności. Pierwotny projekt remizy strażackiej i późniejsze rozbudowy wykazują niezwykle spójne wpływy stylu Arts and Crafts, z ułonami w stronę stylu Beau-Arts w równowadze i symetrii konstrukcji. Oprócz swojej architektury, remiza strażacka reprezentuje ważną rolę, jaką ochotnicza straż pożarna odgrywała w społeczności, zarówno w zakresie zapewniania ważnej ochrony przeciwpożarowej, jak i promowania ducha współpracy poprzez działania społeczne i rozrywkę. Oprócz remizy strażackiej, nominacja obejmuje garaż w stylu neokolonialnym z 1972 roku, który jest wykorzystywany jako magazyn i przestrzeń biurowa.

Mid-Hudson

Zabytkowy teren obozu letniego All Souls' Church Summer Camp, hrabstwo Sullivan – Położony w mieście Liberty w południowych Catskill Mountains, All Souls' Church Summer Camp został założony w 1954 roku, aby zapewnić letnie obozy dla czarnoskórych dzieci w Harlemie, które zostały wykluczone z innych opcji obozów letnich dostępnych dla dzieci mieszkających w Nowym Jorku lub nie były w stanie sobie na nie pozwolić. Prowadzony przez liderów kościoła All Souls' Church, wspierany i utrzymywany przez lata przez darczyńców i kongregację, obóz miał wiele cech charakterystycznych dla innych obozów letnich z tamtego okresu – znajdował się stosunkowo blisko obszaru miejskiego Nowego Jorku, w górzystym otoczeniu przyrody i zapewniał możliwość spędzenia czasu na świeżym powietrzu. Pierwotnie funkcjonujący jako gospodarstwo rolne, a później mały wiejski ośrodek turystyczny, kompleks obozu jest dobrym przykładem ewolucji nieruchomości w tej części stanu Nowy Jork, które rosły i rozwijały się, aby sprostać zmieniającym się potrzebom miejskich urlopowiczów. Jako letni obóz dla dzieci, obiekt został dostosowany i dodano nowe funkcjonalności, takie jak jadalnia, budynek rękodzieła, biblioteka, domki piętrowe, zaplecze sanitarne dla grup, miejsca spotkań i zabaw, jezioro, basen oraz, obóz religijny, kaplica. Dla All Souls' Church, jako organizacji o ograniczonych zasobach, zakup i adaptacja istniejącego ośrodka wypoczynkowego wymagała ekonomicznych decyzji, dzięki czemu zachowały się elementy dawnych cech użytkowych obiektu.

Zabytkowy region Webutuck Agricultural Valley, hrabstwo Dutchess (NY) i hrabstwo Litchfield (CT) – Region znajduje się w mieście Amenia (NY), z niewielką częścią w mieście Sharon (CT). Obejmujący społeczność wiejską składającą się z około dwudziestu gospodarstw rolnych i trzech małych wiosek – Leedsville, Amenia Union i South Amenia – region o powierzchni 3800 akrów reprezentuje ewoluującą historię rolnictwa i kultury doliny od czasu założenia cmentarza Amenia Union w 1735 roku. Okres ten obejmuje osadnictwo, rolnictwo i rozwój architektoniczny tego obszaru, romantyzację krajobrazu wiejskiego pod koniec XIX i na początku XX wieku oraz upadek i rewitalizację rolnictwa w XX wieku. Miejsce ta ucieleśnia wzorce rolnictwa w regionie, które w tym okresie ewoluowało od rolnictwa opartego na uprawie pszenicy na własne potrzeby do rolnictwa rynkowego opartego na mleczarstwie, a następnie specjalistycznych gospodarstw specjalizujących się w hodowli koni, uprawie drzewek i

produkcji produktów ekologicznych. Miejscowa architektura reprezentuje ponad dwieście lat osadnictwa. Ponadto region służył jako inspiracja i miejsce spotkań poetów, pisarzy, krytyków literackich i przyrodników w szczytowym okresie ruchu romantycznego. Jako odległa społeczność wiejska, Webutuck Valley doświadczyła okresów postępu, upadku i rewitalizacji, a jej najnowsza rewitalizacja została zapoczątkowana przez mieszkańców miast poszukujących niedrogiego wypoczynku na wsi.

Mohawk Valley

Kościół Bates Christian Church, hrabstwo Schoharie – Bates Christian Church, obecnie znany jako Bates Congregational Christian Church, został zbudowany w 1859 roku w małej wiosce Bates. Jest to charakterystyczny przykład XIX-wiecznej wiejskiej architektury sakralnej w hrabstwie Schoharie i jest godny uwagi ze względu na swoją formę i prostotę. Kościół został zbudowany w stylu neogreckim, który był dominującym stylem architektonicznym w Bates i okolicznych wioskach. Jako jedyny zachowany budynek społeczności w wiosce, jest on istotny dla lokalnej i regionalnej historii.

Obóz Camp Veery, hrabstwo Herkimer – Położony w zalesionym krajobrazie wyspy Echo na jeziorze Big Moose, główny obóz, boathouse i lodownia Camp Veery są przykładem rustykalnej architektury Adirondack. Zbudowany w 1901 roku przez bogatego biznesmena z Oswego, Theodore'a Page'a, letni obóz odzwierciedla styl charakterystyczny dla domów wakacyjnych w regionie Adirondack w stanie Nowy Jork pod koniec XIX i na początku XX wieku, które były znane jako „Great Camps”. Obozy takie jak ten były budowane jako sezonowe ośrodki rekreacyjne dla zamożnych mieszkańców miast szukających prywatności w odległych lokalizacjach i zostały zaprojektowane tak, aby wtapiały się w surowe leśne otoczenie dzięki swoim materiałom i zdobieniom. Obóz Veery ma znaczenie architektoniczne i historyczne jako przykład tego typu rozwiązań, ale jest także doskonałym przykładem konstrukcji w stylu palisadowym, które można zobaczyć w okolicach całego jeziora Big Moose. W latach 1875-1905 ponad pięćdziesiąt budynków w rejonie jezior Big Moose i Twitchell zostało zbudowanych przy użyciu tej pionowej metody budowy z przeciętych na pół bali drewna. Dzięki metodzie opracowanej w czasach, gdy w okolicy nie było tartaków, budowniczowie byli w stanie przeciąć bale na pół i umieścić je na końcach, tworząc ściany – co było bardziej wydajne i zapewniało lepsze wykończenie niż w przypadku domów z tradycyjnie układanych poziomo bali. Chociaż w regionie Adirondack istnieją przykłady konstrukcji palisadowych, rejon jeziora Big Moose jest jedynym miejscem, w którym istnieje osada posiadająca ten typ architektury.

Miasto Nowy Jork

Domek Casita Rincón Criollo, hrabstwo Bronx, *Puerto Rican Casitas of New York City* – Casita Rincón Criollo to niewielki domek w dzielnicy Melrose w południowym Bronksie. Casita, która pierwotnie została zbudowana około 1976 roku, a obecnie należy do Wydziału ds. Parków Miasta Nowy Jork, została przeniesiona w 2006 roku i jest również znana jako „La Casita de Chema” od nazwiska założyciela i znanego

mistrza budowlanego Jose Manuela „Chema” Soto (1945-2015). W swojej nowej lokalizacji Casita Rincón Criollo jest jedną z najstarszych, największych i najdłużej działających casitas w mieście. Na terenie obiektu znajduje się centralnie położony dwupokojowy domek otoczony syntetyczną trawą, ponad piętnaście konspektów ogrodowych, drewniana scena, szopa i półzamknięta fogón (kuchnia). Wiele roślin zostało celowo wyhodowanych, aby odzwierciedlić faunę Portoryko. Domek jest uważany za centrum tradycyjnej muzyki portorykańskiej w Nowym Jorku i jest jednym z najważniejszych ośrodków, w których ma miejsce renesans dwóch tradycyjnych portorykańskich gatunków muzycznych, *bomby* i *pleny*. Casita jest jednym z 28 tego typu budynków zidentyfikowanych w niedawnej ankiecie. Ankieta ta i związana z nią dokumentacja obejmująca wiele nieruchomości, sfinansowane z grantu na rzecz niewystarczająco reprezentowanych społeczności przyznanego przez Służbę Parków Narodowych, znacząco przyczynią się do zwiększenia reprezentacji miejsc związanych z historią Portorykańczyków w stanie Nowy Jork i ujętych w krajowym rejestrze zabytków.

North Country

Halfway House, hrabstwo St. Lawrence – Znany również jako Foote-Legge-Stocking Tavern, Halfway House został zbudowany ok. 1807 roku w mieście Lisbon, aby ułatwić dostarczanie poczty między Canton i Ogdensburg. Położony na ważnym szlaku dyliżansowym, był ważnym ośrodkiem handlowym i społecznym dla kupców, podróżników i mieszkańców, a także miejscem nabożeństw, spotkań politycznych, rozpraw sądowych, tańców i nie tylko. Architektura budynku odzwierciedla wpływy stylu federalnego, który dominował w amerykańskim krajobrazie architektonicznym od około 1780 do 1830 roku i był powszechny w konstrukcjach zaprojektowanych przez budowniczego Stillmana Foote'a. Wnętrze ma silne federalne detale, w tym układ, boazerię, drewniane panele i wykończenia. Interesującą cechą architektoniczną jest ręcznie ociosana, ukośna płatwiowa rama słupowa z płytą ciągłą i wielokątną belką kalenicową, która jest nietypowym systemem ramowym dla domów w zachodnim i północnym regionie stanu Nowy Jork zbudowanych w tym okresie. Halfway House to rzadki zachowany przykład połączenia rezydencji i „domu publicznego”, który odzwierciedla ewolucję domu od przystanku pocztowego i tawerny do rezydencji.

Zajazd Kessel Park Inn, hrabstwo Essex – Położony na zachodnim brzegu jeziora Champlain w Port Douglas, Kessel Park Inn to historyczna posiadłość związana z producentem filmowym Adamem Kesselem Jr. z początku XX wieku, która obejmuje główny dom, powozownię (obecnie prywatną rezydencję), lodownię / kurnik (obecnie prywatną rezydencję), pompownię i metalową wieżę sygnalizacyjną. Kessel nabył nieruchomość w 1912 roku i używał jej jako głównego miejsca zamieszkania aż do swojej śmierci w 1946 roku. Choć Kessel i jego rodzina nie mieszkali w Kessel Park Inn przez cały rok, jest prawdopodobne, że mieszkali tam przez większość roku, a sam właściciel prowadził z tego miejsca swoje interesy. Adam Kessel Jr. był aktywnie zaangażowany w produkcję filmową w latach 1909-1920, a jego wkład we wczesny przemysł filmowy w Stanach Zjednoczonych jest znaczący: założył i współpracował z wieloma wczesnymi studiami, służąc jako dyrektor założyciel firm takich jak Universal

Pictures (która stała się Universal Studios); zapewnił możliwości niektórym z największych wczesnych aktorów filmowych, w tym Charliemu Chaplinowi; był pionierem popularnych gatunków komedii i westernów; przyczynił się do rozwoju technologii filmowej, montażu i produkcji, a także zainicjował rozwój i dystrybucję dużych indywidualnych plakatów filmowych, które do dziś odgrywają ważną rolę w reklamie filmowej.

Southern Tier

Zabytkowa dzielnica Village of Hammondsport, hrabstwo Steuben – Historyczna dzielnica Village of Hammondsport to spójny zbiór prawie 450 nienaruszonych architektonicznie obiektów z lat 1823-1975, w tym nieruchomości mieszkalnych odzwierciedlających style wiktoriański, królowej Anny, neoklasycystyczny i styl rzemieślniczy, a także domów w stylu amerykańskiego Foursquare. Historia wioski, która znajduje się nad jeziorem Keuka w regionie Finger Lakes, jest głęboko związana z historią kanału Erie i historycznym przemysłem winiarskim, którego korzenie sięgają lat dwudziestych XIX wieku. Istnieje wspólny wizualny motyw wina i winogron nawiązujący do historii produkcji wina na tym regionie i odzwierciedlający przemysł turystyczny wioski, który trwa do dziś. Wioska była również miejscem produkcji samolotów Glenna H. Curtissa, pochodzącego z Hammondsport. Curtissowi przypisuje się opracowanie i pomyślne przetestowanie pierwszego hydroplanu w 1911 roku. Curtiss Aircraft Corporation organizowała loty testowe swoich samolotów nad jeziorem Keuka w latach 1910-1916, a w celu szkolenia pilotów testowych została założona lokalna szkoła lotnicza. Zarówno przemysł winiarski, jak i lotniczy w tej miejscowości miały ogromny wpływ na gospodarkę stanu Nowy Jork i wniosły znaczący wkład w amerykańską historię uprawy, przemysłu i wojskowości.

Western New York

Wiata DL&W Train Shed, hrabstwo Erie – Delaware, Lackawanna and Western (DL&W) Train Shed to długa, wąska, prostokątna dwupokładowa wiata kolejowa, która została zbudowana w 1917 roku jako część czterobudynkowego kompleksu terminali kolejowych zlokalizowanego w gęsto zabudowanej dzielnicy handlowej w centrum Buffalo. Wiata jest jedyną pozostałą konstrukcją z tego kompleksu i jest nie tylko rzadkim przykładem budowli kolejowej w stylu Lincolna Busha w stanie Nowy Jork, ale także jednym z najstarszych zachowanych przykładów tego typu architektury w całym kraju. Opatentowana w 1905 roku wiata Bush Train Shed stanowiła ekonomiczną alternatywę dla szklanych wiat kolejowych o dużej rozpiętości, z systemem wyciągu dachowego zaprojektowanym do odprowadzania dymu nad pociągami, co pomogło wydłużyć żywotność budynku, obniżyć koszty konserwacji i poprawić jakość powietrza dla pasażerów. Konstrukcja ta była ważnym osiągnięciem w XX-wiecznej technologii obiektów kolejowych i reprezentuje innowacyjne wykorzystanie żelbetu i stali. Budynek DL&W Train Shed został wpisany do krajowego rejestru zabytków przez Departament Spraw Wewnętrznych USA w 1982 roku. Obecnie budynek mieści pociągi lekkiej kolei na pierwszym piętrze dla Niagara Frontier Transportation Authority (NFTA).

Lakewood Village Hall, hrabstwo Chautauqua – Lakewood Village Hall, znany również jako Anthony C. Caprino Municipal Building, to skromny budynek miejski w stylu rzemieślniczym, pierwotnie zbudowany w 1915 roku. Budynek jest ważny ze względu na jego długi związek z ustanowieniem i rozwojem usług obywatelskich i miejskich Lakewood – w tym służąc jako siedziba straży pożarnej Lakewood przez osiemdziesiąt lat – a także był miejscem spotkań i wydarzeń społeczności. Przez ponad sto lat użytkowania budynek był poddawany renowacjom i modernizacjom, aby sprostać zmieniającym się potrzebom społeczności. Odzwierciedla to ewolucję wioski od tymczasowego miejsca dla wczasowiczów do formalnie ustanowionej podmiejskiej enklawy w XX wieku. Budynek mieści obecnie biura rządowe, Departament Policji Lakewood i Muzeum Historii Lakewood.

Our Lady of Victory Roman Catholic Church Historic District, hrabstwo Erie – Dzielnica historyczna kościoła rzymskokatolickiego Our Lady of Victory (powszechnie określana jako OLV) w Lackawanna to duży, historycznie powiązany kompleks dwunastu obiektów – religijnych, edukacyjnych, biurowych, medycznych i innych – budowanych etapami w latach 1857-1978. Bazylika Matki Boskiej Zwycięskiej, która stanowi rdzeń dzielnicy i przyciąga tysiące turystów rocznie, jest oszałamiającym, masywnym kościołem w stylu Beaux Arts, który nie ma sobie równych pod względem wielkości, skali, stylu i bogactwa w regionie Western New York. Zbudowany w latach 1921-1926 budynek zdobią wyszukane, inspirowane barokiem malowidła ścienne, rzeźby i kolorowe witraże. Budowę bazyliki zainicjował ojciec Nelson H. Baker, który po przejściu parafii w 1882 r. dokonał remontu i rozbudowy istniejącego sierocińca oraz pokierował działaniami zmierzającymi do założenia szpitala i szkoły podstawowej. Znany lokalnie jako „ojciec ubogich”, ojciec Baker był ważną lokalną postacią w społecznej i religijnej historii regionu Western New York i był znany społecznościom katolickim w całym Stanach Zjednoczonych. W 2011 r. został mianowany Czcigodnym przez papieża Benedykta XVI, co jest pierwszym krokiem do wyniesienia na ołtarze w kościele rzymskokatolickim. Różnorodność funkcji budynków i stylów architektonicznych w historycznej dzielnicy OLV reprezentuje dziś ewolucję dużej instytucji religijnej, która z czasem dostosowała się do potrzeb swoich parafian i całej społeczności.

Kompleks Fabryki Wood and Brooks Company, hrabstwo Erie – Fabryka Wood and Brooks Company to kompleks czterech budynków – obejmujący główną fabrykę, magazyn kości słoniowej, budynek do przechowywania drewna i garaż – w mieście Tonawanda. Lokalizacja fabryki zapewniała bliski dostęp do energii elektrycznej, transportu kolejowego i pracowników, co dało firmie Wood and Brooks przewagę, która doprowadziła do szybkiego rozwoju. Wood and Brooks stało się jednym z najważniejszych producentów klawiszy fortepianowych z kości słoniowej w Stanach Zjednoczonych i odegrało znaczącą rolę podczas II wojny światowej jako podwykonawca wojskowej produkcji pojazdów desantowych LCVP (Landing Craft Vehicle Personnel, LCVP). Fabryka jest nienaruszonym przykładem zakładu produkcyjnego zaprojektowanego i zbudowanego w pierwszej połowie XX wieku i jest dobrym przykładem ewolucji architektury przemysłowej i trendów inżynierskich. Zbudowana w 1902 roku, a następnie rozbudowywana w ciągu następnych sześciu dekad, fabryka obejmuje wczesny budynek w stylu młyna słupowo-ryglowego, a także

przykłady konstrukcji żelbetowej, które pomogły stworzyć środowisko potrzebne zakładom produkcyjnym, do których należą rozwiązania zapobiegające pożarom i powstrzymujące rozprzestrzenianie się ognia, solidny otwarty plan, duży dostęp światła dziennego i naturalna wentylacja. Żelbetowe dodatki do kompleksu fabrycznego zostały zbudowane przez H.C. Turnera z Turner Construction, pioniera wielopiętrowych budynków i konstrukcji żelbetowych na północnym wschodzie na początku XX wieku.

###

Dodatkowe wiadomości są dostępne na stronie www.governor.ny.gov
Stan Nowy Jork | Executive Chamber | press.office@exec.ny.gov | 518.474.8418

[ZREZYGNUJ](#)